

ALBERT GARRIDO LLORT, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient núm. 9/2017 els membres del Consell de la Informació de Catalunya en reunió plenària de data 17 de juliol de 2017 (CIC) van adoptar per unanimitat el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

“Expedient núm. 9/2017

ASSUMPTE: Escrit de queixa presentat el 25/05/17 pel senyor R.C. , per dues informacions publicades pel diari *lavanguardia.com* els dies 20/05/2017 (“Una testigo señala a la agente detenida”) i 15/05/2017 (“El sospechoso se afeitó el día del crimen del urbano”), i una altra informació publicada pel diari *elmundo.es* el 21/05/2017 (“La ‘pantera’ rosa y la “màquina de matar””). Posteriorment, amb data 29 de maig, va ampliar la seva queixa a una altra informació publicada per *lavanguardia.com* el dia 27/05/2017 (“Rosa, la mujer de las dos caras”). I, finalment, va tornar a ampliar la seva queixa el dia 6/07/2017 a una informació publicada a *elperiodico.com* el dia 5/07/2017 (“Me pregunto cómo sería una muerte perfecta”).

Tot i que per raons que s'exposaran més endavant és aconsellable preservar en la mida del possible la identitat del senyor R.C., és inevitable explicitar els lligams que té amb una de les persones detingudes per l'assassinat d'un guàrdia urbà a Barcelona. R. C. és l'ex marit de Rosa, la guàrdia urbana detinguda per aquest cas. En el seu escrit, demana al CIC que vetlli per la protecció de la seva actual parella i de les seves dues filles menors d'edat. En aquest sentit, tot i ser conscient de que es tracta “d'un cas molt mediàtic i greu, en què hi ha dret a que es conegui la veritat”, sol·licita que es vetlli per l'anonimat i intimitat d'ell, de la seva companya i de les seves filles. Tal i com explica al seu escrit, i com s'ha publicat, la seva actual parella va declarar davant el jutge que una de les filles de R. va ser testimoni d'uns fets d'importància rellevant en el cas, fets que “s'han reflectit als mitjans a pesar d'haver secret de sumari”. A més, considera que el fet que s'hagi dit que la seva actual parella és testimoni referencial, “ens compromet a nivell de seguretat física, per revenja per exemple, i més tenint en compte la violència dels fets que en parlem”. En el seu escrit de queixa explica que la transcendència mediàtica dels fets “ha obligat a que hagi d'haver canviat de domicili i d'escola a les meves filles, per protegir-les”. En aquest sentit, afirma que “a la meva feina i el meu entorn, tothom sap que sóc R. el mossos ex-marit de l'assassina (sic) Guàrdia Urbana, amb qui tinc dues filles i denúncies creuades”. També afegeix que “la meva parella té una feina i una família que desconeixen la seva proximitat als fets, i òbviament que és testimoni important del cas”.

Per tant, estima que “els nostres noms no poden aparèixer als mitjans, perquè primer, no aporten res rellevant a la notícia, i a més vulneren la privacitat de les

nostres noves vides, que hem hagut de reiniciar per uns fets als que som aliens". Qui presenta la queixa considera que a les informacions esmentades s'han vulnerat els següents criteris del Codi Deontològic:

4. Utilitzar mètodes lícits i dignes per obtenir informació. És inacceptable l'ús de càmeres ocultes i de qualsevol altre procediment subreptici o enganyós per obtenir informacions, imatges i testimonis. També és inadmissible la interceptació i la difusió no consentida de material privat procedent de la telefonia mòbil, la missatgeria electrònica i altres suports de comunicació.

En poden ser excepció les situacions relacionades amb fets o esdeveniments d'inequívoc interès públic i quan no hi hagi cap altra opció per donar compliment adequat al dret a la informació.

El pagament a les fonts per obtenir informació contravé la bona pràctica periodística i és inadmissible quan posi en risc el principi de veracitat o pugui interferir l'acció de la justícia.

El plagi és inacceptable. Cal aplicar les bones pràctiques professionals quan es fa servir el treball d'altres.

En aquest sentit, destaca que es tracta d'informació sota secret de sumari.

6. Conciliar els drets individuals amb el dret del públic a saber.

El periodista ha de defensar el dret a la informació davant de qualsevol restricció a la transparència exigida per l'interès públic, especialment quan les fonts són administracions i organismes oficials. Tanmateix, cal reconèixer a les persones individuals i jurídiques el dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes. L'assetjament intimidador i persistent és una pràctica reprovable.

9. Respectar el dret a la privacitat. Les persones han de ser tractades amb respecte i dignitat, particularment les més vulnerables. Cal evitar les intromissions innecessàries i les especulacions gratuïtes sobre els seus sentiments i circumstàncies. Danyar de forma injustificada la dignitat dels individus de paraula o amb imatges, fins i tot més enllà de la seva mort, contravé l'ètica periodística.

Els casos de suïcidi només es difondran quan tinguin rellevància personal o siguin de manifest interès públic, tenint en compte, a més, el risc d'un efecte mimètic.

11. Protegir els drets dels menors. Cal evitar difondre la identitat dels menors quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi casos de segrestos o desaparicions), testimonis o inculpats en causes criminals. Aquesta consideració és especialment pertinent en assumptes d'especial transcendència social, com ara delictes sexuals, suïcidis, problemes referents a adopcions o fills de pares empresonats. **A més, s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones pròximes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals.**

Com a norma general, els menors no han de ser entrevistats ni fotografiats o filmats sense el consentiment explícit dels seus pares, tutors, mestres o educadors. Tampoc no és lícit al·legar la rellevància pública de familiars o

persones pròximes per justificar la intromissió en la seva vida privada o l'explotació de la seva imatge.

Tenint en compte l'enorme transcendència mediàtica dels fets, el Consell de la Informació de Catalunya va fer públic un comunicat el dia 29/05/2017 en què demanava a periodistes i mitjans "extremar la prudència quan es publiquen informacions que poden afectar la vida privada de terceres persones, especialment quan es tracta de menors".

<https://fcic.periodistes.cat/2017/05/29/comunicat-del-cic-sobre-la-mort-dun-agent-de-la-guardia-urbana/>

AL·LEGACIONS

El Consell de la Informació de Catalunya va sol·licitar les al·legacions pertinents a *lavanguardia.com*, a *elmundo.es* i a *elperiodico.com*. *Lavanguardia.es* va respondre el dia 19/06/2017, *elperiodico.com* ho va fer el dia 12/07/2017, mentre que *elmundo.es* no ho ha fet.

El seu escrit, *lavanguardia.com* destaca, en primer lloc, la gravetat dels fets objecte de les informacions que involucren tres agents de la Guàrdia Urbana, els dos detinguts i la víctima. Considera que la premsa "té el deure d'informar i fiscalitzar amb especial atenció als servidors públics en tant que beneficiants dels diners de tots els contribuents", i que la premissa amb la qual el diari va treballar les seves informacions va ser la de "buscar respostes a un crim que ha trasbalsat la Guàrdia urbana i la ciutadania".

El diari afirma que és conscient de la transcendència que les seves informacions poden comportar en la vida de les persones i que, per això, en la cobertura del crim es va considerar "que no s'inclourien els cognoms dels detinguts ni de les persones del seu entorn, una premissa fàcilment comprovable en repassar les informacions que el diari ha publicat en relació al cas".

Pel que fa a la declaració judicial de l'actual companya del senyor R., el diari afirma que va publicar aquella notícia "sense sobrepassar el límit que imposa el dret a la intimitat de les persones". En aquest sentit, explica que en la informació "es va mantenir l'anonimat tant de la testimoni que va declarar com de les filles, en tant que menors d'edat". I afegeix: "Perquè la informació fos comprensible i per explicar al lector la transcendència que tenia per a la causa, en aquella declaració judicial era imprescindible destacar el lligam familiar que tenia la testimoni amb la detinguda. Es va publicar que era l'actual parella de l'exmarit de la detinguda. I també és un fet molt rellevant per al cas que ens ocupa el contingut que va expressar durant la seva declaració; que les filles veiessin a la seva mare tacada de sang. Era imprescindible per fer arribar al lector la contundència d'aquell testimoni".

Quant al secret del sumari al·ludit en l'escrit de queixa, el diari considera que es tracta d'una figura jurídica que competeix als investigadors i als juristes, però no als periodistes. I argumenta que, en aquest cas, "el dret a la informació preval per sobre del secret del sumari d'una causa judicial sempre que no se superin uns

determinats límits, que considerem que hem respectat en tot moment. La informació que des de La Vanguardia s'ha publicat en relació al crim s'ha fet sempre emprant mètodes lícits i dignes provinents de fonts policials i judicials, contrastant les informacions i redactant-les amb cura i la mesura exigibles com els que mereixen una situació d'aquesta gravetat en què mai abans s'havien vist involucrats agents de la Guàrdia Urbana”.

El text destaca “la impermeabilitat” amb què van actuar les autoritats policials i judicials a l'hora de facilitar informació sobre el cas. Per això, quan el diari va tenir coneixement de la declaració de la testimoni assenyalant que les filles de la detinguda “havien vist la seva mare amb les mans tacades de sang va representar un punt d'inflexió en la informació que fins aleshores havíem publicat i era el primer indici contundent que s'aportava en contra de la detinguda”. I subratlla el següent: “La informació es va publicar sense revelar la identitat de cap de les persones involucrades per mantenir el seu anonimats i sense que cap lector que no tingués relació amb els implicats o el seu entorn pogués identificar-les. Dit d'una altra manera, si una persona no té cap relació amb la testimoni ni amb les filles de la detinguda és impossible que les identifiquin arran d'aquesta informació”. En últim lloc, el diari destaca que malgrat existir el secret de sumari, en la declaració de la testimoni també hi van ser presents els advocats dels dos detinguts. “Per tant, l'entorn dels dos arrestats també va ser coneixedor de la declaració d'aquesta detinguda per una altra via diferent de la informació publicada per La Vanguardia”, afegeix el diari, que recorda que el secret de sumari té data de finalització i que és qüestió de temps que el contingut d'aquesta declaració es conegui públicament.

Per la seva banda, en el seu escrit d'al·legacions, *elperiodico.com* “lamentava la situació en què es troba immers a causa de la seva condició d'ex marit” el denunciava. “Entenem la seva queixa pel que fa a l'aparició del nom de pila de la seva filla, però tenint en compte la gravetat del cas i l'interès que suscita i la importància del testimoni de la menor citat al sumari, considerem que era rellevant la seva publicació”, argumenta el text. I finalitza afirmant que *El Periódico* “manté com a un dels seus pilars de la seva línia editorial la defensa dels menors i la seva seguretat”.

PONÈNCIA

La primera qüestió que hem de considerar és si les informacions publicades vulneren els principis deontològics enumerats en la queixa. En aquest sentit, analitzarem aquells paràgrafs on es mencionen al senyor R., la seva companya i les seves filles, per veure què es diu i, sobretot, com es diu.

1. Informació publicada al diari *lavanguardia.com* el 15/05/17, amb el títol “El sospechoso se afeitó el día del crimen del urbano”. L'únic fragment que fa referència a la persona que presenta la queixa i el seu entorn familiar és el següent:

“Las cosas entre ambos iban aparentemente bien. Pedro apoyó a Rosa en los diferentes litigios judiciales que tenía en marcha. Contra R., mosso d'esquadra y

padre de sus hijas; y el último contra un subinspector, también de la Guardia Urbana, al que acusaba de haber difundido hace diez años una foto de ambos manteniendo relaciones sexuales.”

Com es pot comprovar, la informació periodística només cita el nom de pila i la professió, salvaguardant el seu cognom i els noms i cognoms de les seves filles menors. La notícia estableix un vincle entre el señor R. i l’acusada –van estar casats– i el fet que manté amb ell un litigi judicial, sense dir-nos de quins tipus, com també manté un altre litigi contra un subinspector.

<http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20170515/422588815219/caso-pornovenganza.html>

2. Informació publicada al diari *lavanguardia.com* el 20/05/17, amb el títol: “Una testigo señala a la agente detenida”. Al subtítol es pot llegir: “Las hijas de Rosa vieron a su madre manchada de sangre y se lo contaron a la pareja de su padre, que lo declaró al juez”. En seleccionem els paràgrafs que afecten informativament les persones esmentades en l’escrit de queixa:

“Antes de iniciar la comparecencia de los dos arrestados en el juzgado de Vilanova i la Geltrú, la Fiscalía citó a declarar a una testigo. Se trata de la actual pareja del ex marido de Rosa P., con quien la detenida tiene dos hijas pequeñas. La mujer se presentó ante la juez para relatar lo que le habían dicho las niñas el día que se cometió el crimen. Su madre “subió al piso de arriba con la ropa manchada de sangre, se oían ruidos abajo y vieron a alguien que no era Pedro”, el asesinado. Según esta mujer, las hijas relataron que estaban en su habitación en la planta de arriba del chalet cuando su madre, Rosa P., apareció para decirles que su novio Pedro estaba durmiendo y que no se movieran de allí. Rosa apareció manchada de sangre.”

“El testimonio de esta mujer es lo que se conoce como un testigo de referencia, que explica algo que le han contado pero que no ha presenciado directamente. La testigo es la actual pareja de R., el ex marido de Rosa, que es agente de los Mossos d’Esquadra. Estuvieron juntos durante quince años en los que tuvieron dos hijas. Se divorciaron hace seis meses. Ambos se encuentran inmersos en un proceso judicial con denuncias cruzadas”.

Como en el caso anterior, no se facilita el apellido del ex marido, ni de la actual pareja de la persona que presenta la queja y no se identifica a sus hijas. Tampoco se facilita el apellido de la acusada.

<http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20170520/422749964344/testigo-declara-agented-detenida.html>

3. Informació publicada al diari *lavanguardia.com* el 27/05/17, amb el títol: “Rosa, la mujer de las dos caras”. En seleccionem els paràgrafs que afecten informativament les persones esmentades en l’escrit de queixa:

“Lo primero que hizo la mujer tras ingresar en prisión fue entregar un escrito a sus familiares para que se hicieran cargo de los pagos de la hipoteca, la luz, el agua.

Temas logísticos. Sólo al final del texto en un arrebato de desesperación pidió a los suyos que cuidaran de sus hijas, de 4 y 6 años”.

“Ella también se acababa de separar de su marido, un mosso d’esquadra con el que mantuvo quince años de relación y tuvo dos hijas. Su matrimonio tampoco acabó bien. Ambos mantuvieron una disputa judicial por el cuidado de las niñas. La tensión del conflicto llegó hasta tal punto que Rosa contactó con una agencia de detectives privados para demostrar que su exmarido vivía con una mujer problemática y así tratar de arrebatarle la custodia compartida. La pareja de su exmarido también participó de los interrogatorios por el crimen de los urbanos. Aseguró ante la juez que las hijas del matrimonio le dijeron que vieron a su madre subir a su habitación de arriba manchada de sangre el día del asesinato de Pedro R”.

<http://www.lavanguardia.com/sucesos/20170527/422971106967/crimen-guardia-urbana-rosa.html>

En aquest cas tampoc es facilita els cognoms de l’ex marit ni de l’actual parella ni s’identifiquen les filles menors d’edat. Tampoc el cognom de l’acusada.

4. Informació publicada al diari *elmundo.es* el dia 21/05/2017 amb el títol: “La ‘pantera’ rosa y la “màquina de matar””. De nou, seleccionem els paràgrafs on s’informa de les persones esmentades:

– “un ex marido denunciado por Rosa” (...)

–“Ella reconoce haber estado allí. Pero incrimina a Albert López –Ferrer, su amante: "[Mató a Pedro y me amenazó](#)". A ella y a sus hijas. "Tus hijas se ahogarán en vómito", asegura que le dijo. Las niñas, que tuvo con su ex marido R., mosso d’esquadra, quien ha vivido un particular martirio en su separación de Rosa. Él idolatra a las pequeñas. Ella, a su manera, igual. Tanto que el perfil de Rosa en Facebook tiene el nombre de sus hijas junto al suyo. Se han denunciado mutuamente. R. a Rosa por suplantación de identidad en una factura.”

Malgrat que no es facilita els cognoms de R., la seva parella o de les seves filles, sí que es proporciona els cognoms de l’acusada, Rosa P.V (en el cos de la informació i en el peu de foto), que afecta de ple a la identitat de les menors, i una dada: el seu perfil a Facebook té el nom de les seves filles, la qual cosa permet que, indirectament, es pugui accedir a la identificació de les menors. Aquest ponent ha comprovat com en aquest perfil el dia 29/05/17 apareixen fotografies de les dues menors.

<http://www.elmundo.es/cronica/2017/05/21/59200b29e5fdea670e8b45a2.html>

5. Informació publicada per *elperiodico.com* el dia 5/07/2017 amb el títol: “Me preguntó cómo sería una muerte perfecta”. Aquests són els paràgrafs que afecten les persones enumerades en l’escrit de queixa:

–“ Esta versión es uno de los argumentos esgrimidos por la jueza, además de las contradicciones en la declaración de Rosa P., para encarcelar a los dos sospechosos.”

–“ Pero hay otra a la que todavía le da mayor importancia. El testigo es la actual pareja de R., el exmarido de la guardia urbana encarcelada, que relata que la hija de esta, Emma, le manifestó que escuchó a su madre y a su novio Pedro (le llama Titi) discutir en la habitación, escuchando golpes e insultos. La pareja bajó para la planta inferior y desde desde ahí su madre le dijo que cogiera palitos y se pusiera la tele. Lugo, según esta versión, **subió la agente presa “llena de sangre y se lavó con lejía”**. Y agregó que vió el coche de “Titi” dentro y a una persona con “bolsas de basura”. Su madre le explicó a la menor que Pedro se había ido de casa.”

–“ La detenida, según el sumario, también insinuó un posible incidente entre R.C., el padre de sus dos hijas, con Rodríguez, como “maniobra para distorsionar la investigación policial, llegando a declarar que **los celos que sentía Rodríguez por el padre de sus hijas** había sido la causa de la discusión.”

La informació aporta el cognom de l’acusada (Rosa P.) i el del seu ex marit (R.C.). A més a més, dóna el nom d’una de les filles menors de la parella (E.), elements que permeten una clara identificació de la menor.

Un cop examinades les informacions objecte de queixa, es tracta de dirimir si vulneren els criteris deontològics enumerats.

A) Utilitzar mètodes lícits i dignes per obtenir informació. En cap cas s’ha aportat cap element que pugui acreditar que s’ha vulnerat aquest principi. No sabem com els periodistes han accedit al contingut de la declaració de l’actual parella de qui presenta l’escrit de queixa, malgrat que ell afirma de manera taxativa sense poder verificar-se que ha sigut l’advocada de l’acusada qui l’ha filtrada i malgrat que, com diu el text de lavanguarida.com, en la declaració hi eren presents els advocats dels acusats. Però no hi ha cap indici que el periodista l’hagi obtinguda de manera il·lícita.

En aquest sentit, el denunciant parla de vulneració del secret del sumari. La jurisprudència del Tribunal Constitucional assenyala que publicar una informació no pot considerar-se atemptatòria al secret sumarial si aquesta és coneguda al marge de les actuacions judicials mitjançant les diligents investigacions d’un periodista, i que aquesta hagi sigut “rectament obtinguda”. El requisit de la veracitat de la informació és un altre element substancial en la jurisprudència, com estableixen les sentències del Tribunal Constitucional 13/1985, 158/2003, 54/2004. En cap cas la queixa qüestiona la veracitat de les informacions publicades. Per tant, no es considera vulnerat aquest criteri deontològic.

B. Conciliar els drets individuals amb el dret del públic a saber.

En l'escrit de queixa no hi ha cap element que acrediti que els periodistes hagin vulnerat el dret de les persones individuals a no proporcionar informació ni respondre preguntes. Ni el senyor R., ni la seva parella ni les filles han estat requerides per facilitar informació ni tampoc assetjades de manera intimidatòria per proporcionar-la. Per tant, les informacions analitzades no vulneren aquest criteri deontològic.

C. Respectar el dret a la privacitat.

En primer lloc, ens trobem davant d'una informació d'indubtable interès públic. Es tracta de l'assassinat d'un membre de la Guàrdia Urbana de Barcelona i de la detenció d'altres dos membres d'aquest cos com a presumptes autors d'aquest assassinat. És a dir, membres d'un cos encarregat de defensar el compliment de la llei i de protegir els drets i la seguretat dels ciutadans, són acusats d'un assassinat. A més, s'ha d'afegir que tots dos agents van participar en un operatiu policial en què va morir un *mantero* l'agost de 2014, i que l'acusada acusa l'altre detingut d'aquest mort.

La declaració judicial de la testimoni on informa d'allò que van veure les menors afegeix un element probatori rellevant que justifica la publicació del contingut d'aquesta declaració. Des d'aquest punt de vista, és molt difícil sostreure la menció en el relat informatiu de qui proporciona el testimoni –les filles–, i a través de qui –l'actual parella de l'ex marit en seu judicial. És inevitable que en casos com aquest, l'entorn laboral i el cercle d'amistats i familiars acabin relacionant les persones amb els fets. La qüestió essencial és si persones que no pertanyen a aquests entorns pròxims poden identificar les persones amb les dades de les informacions proporcionades i, en aquest cas, considerem que no, com al-lega *lavanguardia.com*. Una altra qüestió que s'ha de plantejar és si té sentit introduir en el relat informatiu l'ex marit, si és pertinent o és una intromissió innecessària. En les informacions analitzades es parla de l'ex marit per introduir el fet que manté litigis judicials amb l'acusada, la qual cosa aporta informativament trets característics de l'acusada, que manté unes relacions conflictives, no només amb el seu ex marit, sinó amb d'altres persones que formen part d'aquest relat informatiu. Creiem que així també s'ha d'interpretar la informació de *lavanguardia.com* quan informa que l'acusada va contractar un detectiu privat amb la intenció “de demostrar su exmarido vivía con una mujer problemática y así tratar de arrebatarse la custodia compartida” de les seves filles.

És inevitable, sempre i quan les referències a terceres persones tinguin un sentit informatiu, esmentar-les perquè, d'una altra manera, seria molt difícil poder desenvolupar la feina periodística. Allò que sí s'ha d'evitar, com estableix el criteri en qüestió, són les intromissions innecessàries i les especulacions gratuïtes sobre els seus sentiments i circumstàncies, ni danyar de forma injustificada la dignitat dels individus. I en les informacions examinades considerem que no s'ha vulnerat aquest criteri del codi deontològic.

D. Protegir els drets dels menors.

En aquest criteri s'ha de tenir una cura extrema per tal de no proporcionar en la informació elements que, d'una manera directa o indirecta, possibiliti la identificació de menors, sobretot en un cas com aquest en què la seva mare està acusada d'un assassinat. En la informació del diari *elmundo.es* s'aporta els cognoms de la mare –Rosa P.V.–, que constitueixen un element que facilita la identificació de les menors. Però és que, a més, en la informació es diu que l'acusada, al seu perfil a Facebook, té el nom de les seves filles, la qual cosa permet que, indirectament, es pugui accedir a la identificació de les menors. Aquest ponent ha comprovat com en aquest perfil el dia 29/05/17 apareixien fotografies de les dues menors. Els periodistes han d'extremar totes les mesures per impedir que, sobretot en assumptes d'especial transcendència social, es vulnerin els drets dels menors, com ha ocorregut en aquesta informació del diari *elmundo.es*.

Un comportament anàleg el trobem en la informació de *elperiodico.com*. Com hem assenyalat, en la informació es donen a conèixer els cognoms dels pares i el nom d'una de les filles menors de la parella, elements que permeten una clara identificació de la menor, quan un dels principis universals de la deontologia periodística és preservar els drets dels menors, sobretot quan, com afirma el seu pare en la denúncia, les nenes han hagut de canviar de col·legi i de domicili per evitar veure's afectades per aquest tràgic succés. No compartim l'argument de *elperiodico.com* quan justifica la publicació del nom de la menor. Estem d'acord en què el cas és greu, que suscita molt d'interès, que el testimoni de la menor que consta en el sumari és molt important, però publicar el nom de pila de la menor i els cognoms dels seus pares no afegeix cap plus informatiu. Preservar aquest nom i aquests cognoms no resta en cap sentit la gravetat, l'interès i la importància del testimoni de la menor en la informació publicada ni la seva plena comprensió, sinó que vulnera els drets de la menor que el rotatiu afirma defensar.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

A C O R D:

El CIC considera que, de les informacions objecte de la queixa, tant la publicada pel diari *elmundo.es* com la publicada per *elperiodico.com* han vulnerat el Codi Deontològic, en concret el criteri 11 sobre protecció dels drets dels menors:

I per que així consti s'estén la present certificació digital, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 18 de juliol de 2017. Certifico.